

טו' טבת תשע"ו

תיקון בחוק איסור ההונאה בכשרות – כללים אחידים בכשרות

הכשרות הממלכתית בייעודה אמורה לתת שירות של מזון כשר בכל מדינת ישראל, כאשר כל רבנות מקומית מוסמכת לתת שירותי כשרות באזור הגיאוגרפי שבה היא נמצאת. מועצת הרבנות הראשית פרסמה ספר נהלים לכל סוגי בתי העסק לרמת כשרות רגילה ולרמת כשרות מהדרין. נהלי הכשרות של הרבנות הראשית מיושמים בשטח ברבנויות בודדות בלבד ומהווה הצלחה גדולה, בנוסף הדבר יוצר בעיות בכלל המערכות וגורם לכמה בעיות המוזילות את הכשרות הממלכתית:

1. אין בידי הרב הראשי לישראל או מועצת הרבנות הראשית יכולת להנחות את הרבנויות המקומיות בשום נושא.
2. שונות בין סוגי הכשרויות של הרבנויות המקומיות וזאת בשל רבנויות "מחמירות" או "מקילות" בנהלי הכשרות, לדוג' בישולי עכו"ם – יש מקומות המשגיחים רק ע"פ פסקי האשכנזים ויש מקומות שנוהגים ע"פ כלל העדות.
3. כאשר רבנות מחליטה על רף נהלים נמוך, הדבר מוריד את רמת הכשרות באותה העיר לרמה מאוד נמוכה, ורבים מהתושבים נאלצים להסתמך על גופי כשרות פרטיים.
4. רשתות המחזיקות כמה סניפים ברחבי הארץ, והמרכז לוגיסטי נמצא תחת רבנות שפועלת ע"פ נהלי הכשרות של עצמה, המוצרים אינם מתקבלים בסניפים בהם הרבנות המקומית עובדת ע"פ נהלים אחרים, אלא רק ע"י פיקוח נוסף.
5. אין יכולת אכיפה, שכן כל עוד אין נהלי כשרות מסודרים, כמעט כל כשל כשרותי יוכל למצוא עיגון הלכתי המתיר אותו, והדבר יתהפך לנוהל קבע.
6. הצרכן נמצא באי ודאות כשאינו מכיר את טיב הרבנות ואת נהלי הכשרות במקום.
7. אם הפיכת תעשיית המזון לטכנולוגית ומורכבת, אין בידי כל רב מקומי כלים ויכולת לערוך מחקר מקיף על כל מוצר, תמציות ייחודיות או מכוונות שונות, על מצב הכשרות שלהם.

רק בצורה אחידה ברורה ושקופה יוכל כל צרכן לדעת מהי רמת הכשרות עליה הוא מקפיד. מציאות בה כלל העסקים עובדים תחת נהלים אחידים וללא מתן אפשרות לשיקולים זרים בקבלת החלטות יחזקו את מעמד הכשרות הממלכתית.